

MR punt 4.
Nota voor de Heer Minister.

*De punt fusie Executieve
pnt 4 Mrk 21/2 '64
= Sleuvs R 2*
Betreft: Versterking positie van het Europees Parlement.

In aanvulling op de nota van 13 februari j.l. moet het volgende worden opgemerkt:

1. Van Duitse zijde is in Brussel op 14 februari j.l. een aanvullend voorstel ingediend over de versterking van de positie van het Europees Parlement (Zie telex V 55673). Dit voorstel beoogt niet alleen op het punt van de begrotingsprocedure doch ook ten aanzien van besluiten van de Raad inzake belangrijke verordeningen en handelsakkoorden, de bevoegdheden van het parlement te vergroten.
2. Volgens het Duitse document zou een besluit van de Raad over een "belangrijke" verordening, waarbij afgeweken wordt van het advies van het Parlement, aan het Europees Parlement voorgelegd moeten worden. Wanneer binnen de tijd van een maand door het Parlement geen wijzigingen worden voorgesteld dan wordt het besluit definitief. Worden er echter wel wijzigingen voorgesteld, dan moet de Raad met dezelfde stemprocedure als tevoren een nieuw besluit nemen. Wanneer hierbij wederom van het advies van het Parlement wordt afgeweken, dan moet de Raad de argumenten, die tot het besluit hebben geleid, aan het Parlement kenbaar maken.
De indruk bestaat dat dit voorstel weinig bijdraagt tot de versterking van de positie van Straatsburg. Het heeft bovendien het grote nadeel dat het uitermate vertragend werkt. Tenslotte moet men zich afvragen wanneer een verordening "belangrijk" is.
3. Wanneer het Parlement met 2/3 meerderheid een wijziging in de begroting voorstelt, dan mag, volgens de Bondsrepubliek, de Raad slechts met unanimiteit hiervan afwijken. De wijziging mag echter geen invloed hebben op het totaalbedrag van de begroting, met andere woorden wanneer het Parlement voorstelt een post met 10 miljoen dollar te verhogen zal het tegelijkertijd moeten aangeven welke post met dit bedrag moet worden verlaagd.

Het Duitse voorstel gaat verder dan het Nederlandse ontwerp en komt overeen met de resolutie van het Europees Parlement ten aanzien van unanimiteit waarmee de Raad kan afwijken van de adviezen van Straatsburg. Dit onderdeel van het Duitse voorstel lijkt derhalve een verbetering van het Nederlandse ontwerp.

4. Van Duitse zijde wordt voorts voorgesteld parlementaire goedkeuring in te stellen voor overeenkomsten op tarifair gebied, bij voorbeeld de resultaten van de Kennedy-onderhandelingen.

Op zichzelf is het nuttig dat het Parlement zich uitspreekt over de handelspolitiek der Gemeenschap. Of het echter opportuun is een zo moeilijke onderhandelingsmaterie als het buitentarief aan parlementaire goedkeuring te onderwerpen moet betwijfeld worden. Beter ware het de normale handelsakkoorden met derde landen door het Parlement te laten goedkeuren, zoals ook het Nederlands voorstel beoogt.

5. De Voorzitter van de Raad en de leden van de Commissies en de Hoge Autoriteit zouden, volgens het Duitse voorstel, op verzoek van het Parlement de zittingen ervan moeten bijwonen. De vaste Commissies uit het Parlement zouden de aanwezigheid van de leden van de Hoge Autoriteit en de Commissies in hun vergaderingen kunnen verlangen.

Het bovenstaande lijkt een nuttige regeling; in feite heeft de Raad zich al eens in deze zin uitgesproken.

6. Ten aanzien van de resoluties van het Parlement zou door de Raad, de Commissies en de Hoge Autoriteit een standpunt moeten worden ingenomen.

Dit voorstel kan mogelijk de dialoog tussen het Parlement en de Raad bevorderen.

7. Tenslotte moet nog gewezen worden op de vragen van de heer Westerterp e.a. d.d. 13 februari 1964, naar de activiteiten van de Nederlandse regering op het punt van de parlementaire controle op het O.G.F.

DIES

vSw/EB

19 februari 1964.